

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV ka 898/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 kwietnia 2019r. sygn. VII K 654/18			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

1	świadczenia pracy	<p>Załączone do apelacji świadectwa pracy oskarżonego zostały wydane na właściwych drukach i przez uprawnione podmioty. Brak podstaw, by odmówić im waloru wiarygodności. Potwierdzają zatrudnienie oskarżonego w okresie czasu częściowo pokrywającym się z okresem przypisanego czynu znęcania (zatrudnienie na pełny etat od listopada 2015r. do 10.12.2015r. oraz na pół etatu od 08.08.2016r. do 30.09.2017r.). Całkowity brak zatrudnienia oskarżonego potwierdzonego świadectwem pracy dotyczy okresu od 11.12.2015r. do 07.08.2016r. (około 8 miesięcy z okresu przypisanego czynu) oraz po dacie 30.09.2017r. Ponadto od dnia 08.08.2016r. potwierdzone zatrudnienie dotyczy 1/2 etatu.</p>	
<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p>			

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut obraży przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
W ocenie skarżącego obraża przepisów postępowania polega na niezasadnym odmówieniu wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego i zeznaniom W. S. (1). Jednocześnie z uzasadnienia			

złożonego środka odwoławczego wynika, iż apelant ową niewłaściwą ocenę wywodzi a contrario z uznania za wiarygodne zeznań świadka M. S. (1) (byłej żony), która - jak podnosi - wcale nie bała się męża, działała pod wpływem innych osób, sama przyznała, iż nie wiedziała, że jest ofiarą przestępstwa znęcania, a ponadto sama brała czynny udział w domowych awanturach. Przywołane przez apelanta okoliczności związane z zachowaniem M. S. (1) mają wskazywać na brak podstaw do przyjęcia, że znęcał się nad nią fizycznie i psychicznie, co z kolei ma wynikać z jego wyjaśnień i zeznań matki (już nie analizowanych szczegółowo przez apelanta). Wbrew temu sąd odwoławczy zważył, iż ocena wszystkich osobowych źródeł dokonana przez sąd rejonowy jest poprawna, wyważona, uwzględnia wszystkie okoliczności spawy, także te, które przemawiała na

korzyść
oskarżonego. Sąd
brak jest podstaw
do uznania obrazy
art. 4 k.p.k. Jako
taka ocena dowodów
w pełni korzysta
z ochrony, jaką
daje przepis art. 7
k.p.k. Na wstępie
sąd odwoławczy
zauważa, iż
okoliczności
przytoczone w
uzasadnieniu
apelacji wcale nie
przeczą zaistnieniu
przestępstwa
znęcania. Jest rzeczą
powszechnie znaną,
bardzo często
mającą miejsce
właśnie w sytuacji
trwania tego
przestępstwa, który
ma charakter czynu
ciągłego, iż ofiara
przez wiele miesięcy,
czy nawet lat
znosi zachowania
sprawcy, by dopiero
jakieś szczególne
wydarzenie/
wydarzenia
spowodowało, iż
decyduje się na
złożenie oficjalnego
zawiadomienia do
organów ścigania.
Zainicjowanie
sprawy o znęcania
ma tą jeszcze cechę,
iż dotyczy osób sobie
bliskich, najczęściej
połączonych
dodatkowo węzłem
uczuć i wzajemnych
zależności (dom,
rodzina, dzieci etc.).
To właśnie te

okoliczności
powodują iż ofiara
przestępstwa,
pomimo zachowań
które oceniane
łącznie stanowią o
czynnie, o jakim
mowa w art.
207 § 1 k.k.,
trwa w zaistniałym
układzie i nie
porzuca sprawcy,
nawet jeśli boi się
jakiś jego zachowań.
W przedmiotowej
sprawie
pokrzywdzona
została objęta
pomocą psychologa,
który niewątpliwie
przedstawiał różne
formy zmiany
zaistniałej sytuacji,
a w tym wszczęcie
sprawy karnej.
Dopiero bowiem jej
wynik daje ofierze
trwałą możliwość
żądania opuszczenia
wspólnego lokum,
czy nadzór nad
zachowaniem
sprawcy.
Pokrzywdzona M. S.
(1) brała udział w
spotkaniu w Zespole
(...) i niewykluczone
jest, że pod
wpływem swego
rodzaju
uświadomienia
swojej osoby
zdecydowała się
złożyć w dniu
18 stycznia 2018r.
oficjalne
zawiadomienie. W
żadnym wypadku
okoliczność ta nie
obiera

wiarygodności zeznaniom M. S.. Co więcej, zważyć należy, iż procedura Niebieskiej Karty została wszczęta w rodzinie oskarżonego w grudniu 2017r., a więc zanim pokrzywdzona zdecydowała się na drogę oficjalną (złożenie zawiadomienia), inaczej poszukiwała pomocy (wezwanie policji na interwencję). Z zeznań świadka E. K. wynika, iż pokrzywdzona wielokrotnie sama kryła" męża, bo pomimo wiadomości od osób trzecich, zaprzeczała by w jej rodzinie dochodziło do przemocy. Taka postawa nie dziwi, gdy jest się matką trójki dzieci, każda informacja o przemocy rodzi przecież zwiększone zainteresowanie całą rodziną stosowanych organów. Zeznania świadka M. S. są obszerne, przekonujące i bardzo szczerze. Nie sposób jest nie zauważyć, iż w/w świadek opisywała także liczne zachowania, takie jak brak pomocy męża przy chociażby

wciągnięciu wózka na schody i do domu, brak pomocy przy trójce maleńkich dzieciach (urodzone w dniach: 27.07.2013., 01.11.2015r. i 27.09.2017r.) czego jednak nie traktowała jako przejaw znęcania, a jedynie jako własne umęczenie nagromadzeniem obowiązków. Sama także przyznawała, iż ona także w awanturach krzyczała na męża i razem się przepychali. W postępowaniu przygotowawczym świadek W. S. (1) podała bardzo niewiele merytorycznych treści, ale też to, iż po wyprowadzce syna z rodziną do P. w ogóle ich nie odwiedzała. Wzajemnie skarżyli się do niej natomiast i syn i synowa, lecz ona nie interweniowała. O ile bardzo pozytywnie można ocenić brak ingerencji w małżeństwo syna, to już dziwić musi fakt, iż z zeznań wynika, iż babcia trójki wnucząt nie odwiedzała ich w rodzinnym domu, nawet jeśli nie była w nim

mile widziana. To natomiast powoduje, iż świadek ten w istocie nie miał rzeczywistej wiedzy, jak wyglądało zachowywanie się oskarżonego wobec żony. Dopiero przed sądem, a jednocześnie przy ustalonym bardzo niewielkiej osobistej obecności w mieszkaniu stron, świadek ujawniała informacje o złym charakterze synowej - przy tym w większości wywodzących się z wiedzy świadka nabytej w okresie poprzedzającym jeszcze małżeństwo syna. Stąd słuszny wniosek sądu rejonowego o uznaniu zeznań tego świadka za niewiele wnoszące do sprawy. Sąd rejonowy właściwie ocenił wiarygodność osobowych źródeł dowodowych, dostrzegając te, które wnosiły dużo merytorycznej treści jak np. zeznania świadka I. W.. Oskarżony wyprowadził się z rodzinnego domu w dniu styczniu 2018r. Po wyprowadzce przychodził jednak nadal do domu widywać dzieci. sam podał, iż starał

się po opuszczeniu mieszkania spędzać z rodziną weekendy. Okres przypisanego oskarżonemu czynu kończy się jednak z końcem 2017r., albowiem jak ustalono miała on miejsce "do stycznia 2018r.". Ocena zeznań świadka W. S. i wyjaśnień oskarżonego dokonana przez sąd rejonowy była pełna i logiczna. Uwzględniała także informacje, jakie przekazał świadek D. S., który wcale nie "wybielał" szwagierki, ale też jednoznacznie ocenił zachowania brata po możliwych "dopalaczach" , czy informacje przekazane przez świadka M. P.. Sam oskarżony potwierdzał np. napłucie żonie w twarz, uderzenie w głowę, zaniedbywanie domowych obowiązków, czy wulgaryzmy kierowane wobec żony i rzucanie w zdenerwowaniu talerzami. Nie budzi wątpliwości, iż oskarżony to osoba uzależniona od hazardu i dopalaczy, z zaburzeniami osobowości, co dodatkowo

<p>uzasadnia dokonaną możliwe powody agresywnych reakcji na problemy i właściwą ocenę jego postawy względem pokrzywdzonej.</p> <p>Reasumując: ocena wyjaśnień oskarżonego i zeznań jego matki, w świetle wniosków płynących z bardzo licznych innych źródeł dowodowych tak osobowych, jak i nieosobowych (zapisy w dokumentacji Niebieskiej Karty, opinia psychiatryczna) jest ze wszech miar poprawna.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wobec braku podstaw do uznania zarzutu za zasadny, brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>błąd w ustaleniach faktycznych</p>	<p># zasadny</p>	

	<p>przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, poprzez przyjęcie, iż znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną i nie pracował na stałe w okresie przypisanego czynu</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zasadnym okazał się jedynie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie tego, w jakim okresie czasu oskarżony pracował legalnie oraz na jakich warunkach. Otóż sąd rejonowy ustalił, że oskarżony nie pracował i czasami podejmował prace dorywcze, tymczasem M. S. (3) w pewnym okresie zarzutu pracował legalnie, bądź pracował na 1/2 etatu. Ustalenie dokonane przez sąd rejonowy wiązało się niewątpliwie z faktem, iż powodem wielu awantur pomiędzy oskarżonym i pokrzywdzoną był brak pieniędzy w rodzinie i istniejące liczne zadłużenia (oskarżony i</p>			

pokrzywdzona od 2015r. mieli rozdzielną majątkową). Informacje o braku legalnej pracy oraz o istniejącym zadłużeniu wynikały jednak z zeznań wielu świadków, czy z wyjaśnień oskarżonego, sam bowiem podał: "czasem wołałem pieniędzy od żony, tak jak ona ode mnie, ... zdarzyło się że ze dwa razy podbierałem pieniądze żonie, miałem problem z hazardem, zdarzyło mi się przegrywać... , wołałem pieniądze od żony. Chodziło mi o potrzeby, papierosy, jedzenie..." (k.194). Prawdziwe są ustalenia, iż w okresie przypisanego zarzutu M. S. pracował i było to zatrudnienie na pełny etat od listopada 2015r. do 10.12.2015r. oraz na pół etatu od 08.08.2016r. do 30.09.2017r. Całkowity brak zatrudnienia oskarżonego potwierdzonego świadectwem pracy dotyczy natomiast okresu od 11.12.2015r. do 07.08.2016r. (około

<p>8 miesięcy z okresu przypisanego czynu) oraz po dacie 30.09.2017r. Prawidłowe ustalenie w zakresie rodzaju i ilości wykonywanego zatrudnienia nie mają jednak wpływu na ustalenia w zakresie sprawstwa M. S. o czym poniżej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek o uniewinnienie oskarżonego, nawet pomimo ustalenia, zgodnie z którym M. S. w części okresu przypisanego mu czynu pracował (na pełen bądź 1/2 etapu) pozostaje bez wpływu na ustalenie w zakresie jego sprawstwa.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>Zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 207 § 1 k.k. poprzez uznanie iż M. S. (3) wyczerpał dyspozycje tego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	artykułu, a jego zachowanie było znęcaniem się psychicznym i fizycznym nad żoną.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Dla bytu przestępstwa znęcania nie ma znaczenia, czy ofiara sprzeciwiała się działaniom sprawcy, tj. podejmowała próbę obrony, czy pozostawała całkowicie bierna. Nawet także obrona podejmowana przez ofiarę znęcania nie pozbawia zachowania sprawcy cech takiego działania (tak przykładowo wyrok Sądu Najwyższego wydany w sprawie IB KR 146/70, opubl. OSPiKA 71/2/41). Jakikolwiek zachowania podejmowane przez M. S. (1) wobec męża słusznie oceniono jedynie jako podejmowana obrona w sytuacjach wywołanego już konfliktu. To osoba oskarżonego była stroną powodującą liczne sytuacje "zapałne", także z powodu własnych</p>			

uzależnień. To, czy mamy do czynienia z przestępstwem znęcania się, czy też jedynie z awanturami, czy nieporozumieniami pomiędzy małżonkami, należy oceniać obiektywnie, choć z uwzględnieniem cech osobowości pokrzywdzonego, jego wrażliwości i podatności na stresujące sytuacje powodujące psychiczny ból. Co ważne, przestępstwo znęcania ma charakter złożony tj. składa się z wielu niekiedy drobnych zachowań, samych w sobie nie będących przestępstwami, czy będących jedynie czynami o niewielkim stopniu społecznej szkodliwości jak znieważania, czy naruszania nietykalności cielesnej. To dopiero łączna ocena poszczególnych zachowań powoduje, iż mogą zostać uznane jako czyn znęcania w rozumieniu art. 207 § 1 k.k. Nie ma przy tym znaczenia, iż np. za poszczególne niewłaściwe zachowania nastąpiły przeprosiny, które

zostały przyjęte. Psychiczne udręczenie samą tylko możliwością kolejnych podobnych zdarzeń, potęguje ogólne poczucie pokrzywdzenia. Tak też było w przedmiotowej sprawie. Ocena poszczególnych wielu sytuacji obrazujących zachowanie oskarżonego wobec żony, co istotne skupionej na bezpośredniej opiece nad maleńkimi dziećmi - jeszcze niemowlakami (kolejne rodzące się dzieci), słusznie doprowadziła do wniosku, iż M. S. znęcał się tak fizycznie, jak i psychicznie nad żoną (aktualnie już była żoną, po prawomocnym orzeczeniu rozwodowym rozwiązującym związek małżeński z winy M. S.). Argumenty podniesione przez sąd meriti w pełni przekonują. Fakt, iż pomiędzy oskarżonym i pokrzywdzoną były też okresy spokoju i poprawnych relacji, nie ma wpływu na łączną ocenę

jego zachowania w okresie zarzuconym w akcie oskarżenia.		
Wniosek		
o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec braku podstaw do uwzględnienia zarzutu, brak jest także podstaw do wnioskowanej zmiany wyroku.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w		

<i>mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>0.15.1.1.</i>	Przedmiot utrzymania w mocy	
wyrok i wszystkie zawarte w nim rozstrzygnięcia		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Żaden z poniesionych zarzutów nie okazał się zasadny, brak było także podstaw do zmiany(uchylenia) wyroku z urzędu. Wymierzona sprawcy kara nie nosi cech rażącej niewspółmierności.		
<i>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
<i>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do			

dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
punkt 2	<p>Podstawą orzeczenia o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze był przepis art. 624 § 1 kp.k.(uznanie, iż strona nie jest w stanie ich ponieść). Oskarżony jest osobą aktualnie nie pracującą i przebywającą w zakładzie karnym w związku z wprowadzeniem do wykonania kar pozbawienia wolności orzeczonych w innych sprawach karnych. Z akt sprawy wynika, iż nie posiada oszczędności, a dodatkowo z uwagi na uzależnienie od hazardu, popadł</p>	

	w długi. Na oskarżonym ciąży obowiązek alimentacyjny na trójkę małych dzieci w kwocie 900 zł. miesięcznie.	
7. PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	winy i sprawstwo oskarżonego		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana